

Verdens Børn

JUNI 2025 | NR. 2

WWW.VERDENSBOERN.DK

Tema: **Sundhed**

Læs mere
side 4 - 10

Bulgarien
Cambodia
Indien
Kenya
Sri Lanka
Uganda

Indhold

Frimærker støtter.....	2
Leder	3
Krudtuglerne	4
Skolemad i Bulgarien	5
Malaria i Uganda	6
Bloddonorer & førstehjælpere.....	7
Miniklinik	7
HIV i Cambodia	8
Mental sundhed	9
Tryghed & fællesskab	10
Langsomt farvel	11
Vi ses om et år	12
Store fremskridt	13
Gamle elever	14
Fadder på besøg	15

Foreningens hjemsted/
Ansvarshavende udgiver;
Verdens Børn
Hans Tavsens Gade 11, 4. sal
2200 København N
CVR 12186495

Formand
Merete Hansson,
mh@verdensboern.dk

Redaktør
Hanne Gregersen
hg@verdensboern.dk
tlf. 86 44 50 95

Layout & tryk:
trykteam svendborg as
Papir: MultiArt Silk

Medlemsbladet
Udkommer 3 gange årligt

Forsidefoto
Børn fra børnehjemmet V. Sithur

Trods mindre brug af frimærker har vi igen kunnet støtte børn

Af Maja Nissen, Frimærkeafdelingen

Verdens Børns Frimærkeafdeling i Rønde sender en stor tak for de mange breve og pakker med frimærker, som vi modtog i 2024. Her i blandt var en stor flot frimærkesamling, som indbragte 5.000 kr. Indtjeningen kom i alt op på knap 9.000 kr.

Denne indtjening har muliggjort, at vi har kunnet hjælpe syv fadderløse børn til at fortsætte deres uddannelse i 2024.

Som det var tilfældet i 2023, drejer det sig om fem døve børn på Sri Lanka, men også to børn fra Indien har i 2024 haft glæde af frimærke-indsamlingen.

Vi håber, at vi kan fortsætte med at hjælpe disse børn, som har det svært i tilværelsen, og som via jeres støtte med indsamling af frimærker vil kunne blive hjulpet i 2025. Endnu engang tak for jeres bidrag.

Frimærkerne hjalp disse fem drenge, som alle mangler en fadder

Kort om navne

NYE I BESTYRELSEN

Bestyrelsen er udvidet med to nyvalgte medlemmer **Lene Jeppesen** og **Nina Jæger**.

Bestyrelsen har herefter konstitueret sig med **Merete Hansson** som formand, **Tue Bo Hansen** som næstformand og **Nina Jæger** som kasserer.

BYTTER PLADS

Per Lindrup overtager funktionen som projektansvarlig for **Kariyalur** og **V. Sithur** efter **Hanne Matthiesen**, der til gengæld fortsætter som hans assistent.

Sult avler sygdom

▲
Får vi bugt med sulten, bliver der plads til
trivsel - og pjank som hos pigerne her

Fattigdom, sult og sygdom er nært forbundne. Modsat trives mætte børn, de får øget lyst til at lære, og med lærdom er vejen banet bort fra fattigdommen.

Af Merete Hansson, formand

Verdens Børn kan ikke direkte tage livtag med fattigdommen. Men vi kan begynde et andet sted: Nemlig med at sørge for tilstrækkelig og nærende kost til nogle udsatte børn i seks lande, så de får energi til at tage fat på en uddannelse.

I det seneste nummer af Verdens Børn omtalte vi børn, der via fadder-skaber og donationer nu er selvforsørgende. I dette fortæller vi om indsatsen mod tvillingeplagen sult/sygdom på nogle af vores projekter

FN's verdensmål nr. 2 og 3 handler netop om sult og sundhed. Verdensmålene er fra 2015. Verdens Børn begyndte kampen i 1974.

God generalforsamling

Vores netop afholdte generalforsamling bragte nogle glædelige takter. Dels at flere både frivillige og faddere var mødt, dels at vi efter en "kandidat-tørke" denne gang kunne vælge to nye medlemmer, så bestyrelsen igen er oppe på otte. Det giver ekstra kræfter til det fortsatte arbejde med at udvikle og synliggøre Verdens Børn.

Årets resultat ender på 374.045 kr. bl.a. på grund af kursgevinster. Beløbet tillægges egenkapitalen, og bruges bl.a. til betaling for børn, der har mistet deres faddere. Desværre bliver der stadig færre faddere, mens vi ser en mindre opgang i bl.a. donationer. Med overgang til et nyt

it-system har vi hugget 200.000 kr. af vores driftsomkostninger, men økonomien skal stadig styres stramt.

Som noget nyt har vi indført telefon-tid i Verdens Børn på alle hverdage mellem 9.00 og 16.00. Da telefonen passes af frivillige, kan der indimellem være telefonsvarer på.

Læg en besked, og vi ringer dig op. Du kan også altid sende en mail til info@verdensboern.dk eller den projektansvarlige. Se mailadresser på side 16.

Formandens beretning og regnskab ligger på www.verdensboern.dk

De rydder præmiehylderne ved karatestævner – selv imod velbjærgede middelklasse børn. Forklaring? Sund og nærende kost, siger børnehjemmets leder.

KRUDTUGLERNE

Af Merete Hansson og
Jess Møller Hansen,
projektansvarlige

Med ben, der fløj gennem luften, og kampråbet osh! rungende på sportspladsen, viste børnene fra Dip Children's Campus, hvad de kunne til aftenens karateopvisning – og det var ikke så lidt!

Men de har imponeret andre end os. Ved konkurrencer rundt omkring i Vestbengalen har de vundet den ene præmie efter den anden

Vi delte vores begejstring med Sandip, som leder Dip Children's Campus, og spurgte ham: Hvorfor klarer netop "vores" børn og unge sig så bemærkelsesværdigt godt i karate. Endda bedre end mange fra langt mere privilegerede kår?

Inden Sandip svarede, skulle han lige med stolthed i stemmen – og et glimt i øjet – uddybe, hvor godt børnene klarer sig ved stævnerne:
- De sparkede sig bogstaveligt talt hele vejen til den nationale konkurrence – ni placeringer i alt, inklusive

en mester i den åbne kategori! Selv på statsniveau hev de flotte placeringer og flere pokaler hjem.

- Men højdepunktet var den seneste konkurrence i storbyen Durgapur, hvor 16 af vores børn og unge deltog. Alle 16 vandt præmier! Og – hold fast – ikke en eneste præmie gik til nogen af de andre 20 karateklubber, der deltog. Det var et mesterligt knock-out af konkurrenterne!

Lidt ekstra på sidebenene

Også ved dét stævne kom hovedparten af de andre deltagere fra middelklassefamilier med indtægter langt over vores børns. De har derfor råd og adgang til alle de moderne retter som pizza, pasta, frituremad osv., og ender oftest med at have lidt ekstra på sidebenene, forklarede Sandip og fortsatte:

- Noget, der desværre bliver forvekslet med at være sund og velnæret. Vores børn derimod? De får varm, frisklavet mad hver dag, ikke noget med junkfood her på Dip Children's Campus. Nej, menuen står altid på yoghurt, dhal, grøntsager og proteinrig kost – og så leger og spiller

børnene udenfor i timevis. De har heller ikke adgang til mobiltelefoner, så der er ingen skærmtid, som sniger sig ind og stjæler deres energi.

Alt i alt: Børnene på Dip Children's Campus lever sundt, spiser rigtigt, og deres kroppe er i topform. Det er ikke kun deres spark, der sidder lige i skabet, det gør deres livsstil også. Selvfølgelig har de en utrolig dygtig og engageret træner, som evner at få børnene til hver lørdag formiddag at hellige sig kampånd og disciplin – tre timer, hvor de giver alt, hvad de har i sig.

Men der er ingen tvivl. Kombinationen af sund mad, fysisk aktivitet og stærk vilje, gør vores børn til nogle af de skarpeste både i karate og i skolen. For med fysisk styrke følger en psykisk robusthed. Derfor klarer de sig også strålende fagligt og er sjældent syge.

Vi sad målløse, fyldt af stolthed og med øjnene klistret til den resterende del af opvisningen. ■

Myndighederne betaler for de ydre rammer, mens fadderpengene sikrer børnene en sundere kost

Vigtig mad på landsbyskole

Bulgarien har haft en pæn vækst de senere 10-år men er stadig et af de fattigste lande i EU

Af Flemming B. Pedersen,
projektansvarlig

En af de ting, lærere stort set altid kan blive enige om, er, at børn ikke kan lære noget i skolen, hvis de er sultne. Dét er en væsentlig grund til, at der er skolebespisning på landsbyskolen i Mechka i det nordlige Bulgarien.

Her tilberedes børnenes mad i skolens køkken, og en stor del af støtten fra Verdens Børn bruges på at forbedre madordningen. Det er vigtigt både for børnenes præstationsevner og for deres generelle udvikling og velbefindende. Med madordningen får de knapt 150 elever mere og bedre morgenmad/lunch, end de ellers ville have

fået. Desuden får børnehjemsbørnene også et rigeligt og godt måltid om aftenen.

Den sociale nød

En yderligere årsag til ordningen er den sociale nød og behovet for at afhjælpe den. Bulgarien har ganske vist oplevet en pæn vækst i økonomien, siden landet i 2007 kom med i EU, men fra et lavt udgangspunkt, og landet er stadigvæk et af de fattigste medlemslande. Desuden er landets økonomiske vækst ulige fordelt.

Således er der fortsat fattigt på egnen, hvor Mechka ligger. Skolebørnene kommer næsten alle fra socialt svage, børnerige roma-familier.

Myndighederne betaler lønningerne til lærerne og det øvrige personale, afholder driftsudgifterne og udgifter til undervisningsmateriale, nyanskaffelser osv.

Men efter sigende har landsbyskoler i landets fattigste egne ikke altid den bevågenhed, de fortjener, når myndighederne fastlægger de årlige budgetter. Det er her kæden hopper af så at sige.

Derfor er hjælpen til skole og børnehjem i Mechka stadig nødvendig, selvom landets udvikling har betydet at vore øvrige bulgarske projekter snart er gledet ud af programmet.

Og derfor en appel til de "barnløse faddere" fra Lukovit og Dupnitsa om at overføre støtten til Mechka. ■

Håndtering af Malaria

I Uganda betragtes sygdommen nærmest som en del af hverdagen. På Madera-skolen testes pigerne hver måned.

Tabel over antallet af elever med malaria

Af Anne Mette Rolighed, projektansvarlig

Malaria er en infektionssygdom, som smitter via myggestik. Det er en alvorlig sygdom i Madera-området, fordi det kniber med både muligheder for og penge til behandlinger. Det betyder derfor også, at malariaanfald er tilbagevendende både hos børn og voksne.

På Madera Primary School, - som mange andre steder i Uganda - er malaria en konstant udfordring. Regntiden skaber særligt gunstige forhold for malariamyggen, og det mærkes tydeligt på skolen med mange sygdomsmeldinger blandt elever og ansatte.

Over 100 tilfælde om måneden

I Uganda er malaria så udbredt, at det betragtes som en del af hverdagen. De fleste oplever at få malaria mindst én gang om året. På Madera Primary School overvåges sygdommen nøje. Hver måned registrerer

skolen, hvor mange elever fra hvert klassetrin, der tester positiv for malaria. De fleste måneder er tallet over 100, dvs. hver 10. elev. En klar påmindelse om de udfordringer, skolen står overfor.

På skolen er det et krav, at alle pigerne sover med myggenet om natten - i et forsøg på at holde malariaen nede. Men myggene er der også om dagen, og det er derfor umuligt helt at undgå at blive stukket.

På skolen har man en lille sygeafdeling, hvor pigerne hurtigt kan blive testet, hvis de oplever symptomer. Eleverne beskriver typisk symptomer som feber, kuldegysninger, mavesmerter, hovedpine, træthed og ømhed i hele kroppen.

Udbrud med resistent type

Det er afgørende at starte behandlingen hurtigt for at forhindre, at infektionen spreder sig yderligere i kroppen. Uden rettidig behandling

kan sygdommen udvikle sig til et voldsommere og længerevarende sygdomsforløb. Ved mildere tilfælde får eleverne medicin eller et drop, så de kan fortsætte behandlingen de næste dage og derefter vende tilbage til undervisningen. Hvis en elev er for syg til at deltage i undervisningen, kontaktes vedkommendes forældre, som kan hente barnet og tage det til videre behandling.

I efteråret blev skolen desværre ramt af en mere resistent type malaria. Dette resulterede i længere og alvorligere sygdomsforløb, især blandt skolens ansatte, hvor flere måtte indlægges i længere tid.

Under sådanne perioder med malaria-udbrud oplever vi også forsinkelser i vores kommunikation og samarbejde med skolen. Vi har naturligvis stor forståelse for disse udfordringer og for, at forholdene i Uganda er meget anderledes end herhjemme. ■

Elever, der alle er ramt af malaria, venter på, at behandlingen virker

Bloddonorer & førstehjælpere

Skolens fødselsdag markeres med besøg af Røde Kors

Af Charlotte Larsen, projektansvarlig

På Senkadagala Special School i Kandy midt i det centrale Sri Lanka, har alle eleverne enten et syns- eller en hørehandicap. Selvom et handicap godt kan være tabubelagt i Sri Lanka, er det skolens filosofi, at eleverne ikke skal gemmes bort. De skal i stedet være synlige i lokalsamfundet og bidrage positivt hertil på samme måde som almene skoler.

Det afspejler sig også, når det gælder sundhed. Her har skolen udover den almindelige undervisning i hygiejne, sundhed i undervisningen

og dagligdagen også et fint og tæt samarbejde med den lokale Røde Kors/ Halvmåne afdeling.

Siden skolens grundlæggelse har man hvert år markeret skolens fødselsdag på forskellig vis. I år kom Røde Kors forbi, så elever og skolens ansatte kunne donere blod til den lokale blodbank.

På International Røde Kors dag den 8. maj kommer den lokale afdeling også forbi, billederne her er fra sidste år, hvor eleverne var på førstehjælpskursus, så de alle sammen kan give livreddende førstehjælp. ■

Børnehjem med egen Mini-klinik

Af Tue Bo Hansen, bestyrelsesmedlem

Under covid-19 nedlukningen i Indien stillede sundhedsmyndighederne krav til alle institutioner, hvis de ville genåbne. Et af kravene var, at sundhedsfaciliteterne blev væsentligt forbedret, og alle institutioner skulle kunne isolere og behandle et smittet barn.

Det satte gang i tankerne hos St. Joseph's daglige ledelse. To af deres børnehjem ligger på samme matrikel, og idéen om en fælles Mini-klinik fødtes.

Med støtte fra en tysk organisation blev fundamentet bygget, men der manglede 80.000 kr. for at færdiggøre klinikken. Verdens Børn fik en ansøgning med nøje projektbeskrivelse og besluttede herefter at donere 40.000 kr. De sidste 40.000 kr. kom fra tre generøse faddere, hvis navne i dag står på en indmuret plade i venteværelset.

Hidtil er børn med almindelige sygdomme blevet sendt til hospitalet, hvilket i Indien koster penge, men nu kan en stor del klares uden hospital-

sindlæggelse. Klinikken har tilknyttet en sygeplejerske, og en læge kommer forbi efter behov. Sker der ulykker i lokalsamfundet kan klinikens personale levere første hjælp, hvilket øger sikkerheden for de lokale.

Den forbedrede sundhed på de to børnehjem har resulteret i færre fraværsdage fra skolen, så børnene kan få mere ud af skoleårene.

Covid-19 var en katastrofe for de fattigste i Indien, men med Mini-klinikken fik lokalområdet et stort plus. ■

Drømme, frygt og kampen mod stigma

Cambodia har gjort store fremskridt i kampen mod HIV og AIDS, men uligheder hvad angår køn, alder og sociale grupper hæmmer udviklingen - særligt blandt unge

Af Camilla Toft Antoniussen og Trine Eshak Pedersen, projektansvarlige

Ved udgangen af 2022 levede omkring 76.000 mennesker med HIV i Cambodia. Cirka 74.000 var 15 år eller ældre. Hele 86 % af de smittede kendte deres status, men det vurderes, at 11.000 stadig ikke ved, at de er HIV-positive.

Selv med fremskridt som øget testning og behandling udgør stigma og diskrimination stadig en stor barriere. Når mennesker med HIV oplever forældelse, isolation og udelukkelse, hindres de i at søge hjælp, deltage i samfundet og leve fuldt ud.

Unge kamp for en fremtid

På verdensplan lever over 2,1 millio-

ner børn og unge med HIV. I Cambodia er omkring 8.500 10-19-årige ramt. Mange er smittet ved fødslen og har overlevet takket være antiretroviral behandling (ART), men netop overgangen fra børne- til voksenbehandling er en sårbar periode. Verdenssundhedsorganisationen WHO anbefaler en planlagt overgang, hvor de unge får viden om deres sygdom og lærer at håndtere den selv. Men i Cambodia forbliver mange unge i det pædiatriske system efter det fyldte 15. år, og overgangen til voksenbehandling er præget af manglende opfølgning, manglende støtte og frygt for stigmatisering.

Det er især stigma, der spænder ben. Det viser en nyere undersøgelse

blandt unge HIV-smittede i Cambodia, hvor flere pegede på skam, frygt og hemmeligholdelse som store barrierer i deres liv.

Vejen frem: Tryghed, behandling og fællesskab

I dag tilbyder 43 behandlingssteder over hele Cambodia ART til børn og unge med HIV. Det er et stort fremskridt, men det er ikke nok alene. Uden tryghed og støtte vil mange unge fortsat kæmpe i stilhed. Flere unge under Bright Hope Cambodia deler de samme tanker og følelser som Chhun Heang, Sreyleap og Phalin herunder. Nogle udtrykker dog, at de ikke bliver påvirkede af andres reaktioner – måske fordi de endnu ikke forstår fuldt ud, hvad stigma kan betyde for fremtiden.

Chhun Heang, 22 år, fortæller:

Da jeg var lille, forstod jeg ikke min sygdom. Jeg tog bare min medicin, som om det var slik. Men som teenager begyndte jeg at skamme mig. Når folk spurgte, hvordan jeg fik HIV, blev jeg ked af det. Jeg har store drømme – men hvad nu hvis jeg ikke når dem?

Sreyleap, 23 år, arbejder i en eksklusiv restaurant:

Jeg kan ikke sige noget på jobbet. Hvis mine kolleger finder ud af, at jeg har HIV, bliver jeg diskrimineret eller mister måske mit arbejde. Så jeg holder det for mig selv.

Phalin, der lever i et forhold, deler sine bekymringer:

Min kæreste forstår, hvordan HIV smitter, men hvis han ved, jeg er smittet, vil han forlade mig. Selv mine venner har joket med det – at jeg ikke må sidde tæt på dem.

Børns mentale sundhed som omdrejningspunkt

Børn med psykosociale problemer er ofte præget af svære familiemæssige forhold

Af Femming Bjørk Pedersen, projektansvarlig

Børnehjemmet i bulgarske Dupnitsa har gennem årene taget vare på dels handicappede elever, dels børn med psykosociale problemer. De handicappede børn er nu blevet voksne og nye kommer ikke til, hvorfor den del af projektet afvikles fra vores side. Anderledes ser det ud med de psykosociale børn, hvor 15 børn/unge mellem 6 og 20 år stadig bor på hjemmet. De bliver alle støttet af Verdens Børn.

Behovene for særlige indsatser for den mentale sundhed hænger sammen med, at børnene har familiemæssige eller psykologiske problemer. Undertiden henvises børn fra børnerige familier med svære livsvilkår på grund af arbejdsløshed til børnehjemmet, eller fordi en af forældrene har en psykiatrisk diagnose.

Bulgarien har 10 års skolepligt, og næsten alle børnene går i en kommunal skole i byen. Udenfor skoletiden sørger kyndige ansatte for børnenes omsorg. De har adgang til fysioterapi og ergoterapi. Efter behov kan de få hjælp fra en psykolog samt medicinhjælp.

Bolighederne for de psykosociale børn/unge blev for nogle år siden opført med støtte fra EU. De normale, løbende udgifter til løn, elektricitet, mad mv. afholdes af de bulgarske myndigheder.

Hidtil har Verdens Børn støttet børnehjemmet med et samlet beløb – i 2024 på 80.000 kr. inklusive betalinger fra fadderne til individuelle børn. En finansiering der løber delvist videre (Se artikel side 11)

Verdens Børn er ikke den eneste udenlandske hjælpeorganisation, der støtter projektet i Dupnitsa. Alle udefra kommende tilskud administreres af en lokal NGO i samarbejde med den daglige leder, Krassimira Aleksandrova. ■

WHO definerer mental sundhed

som en tilstand af velbefindende, hvor individet kan udfolde sine evner, håndtere dagligdags udfordringer og stress samt indgå i fællesskaber med andre mennesker.

Derfor er det afgørende, at vi fortsætter kampen mod diskrimination. Det handler ikke kun om medicin og statistik – men om mennesker, muligheder og drømme. Når vi lytter til de unge stemmer og tager deres erfaringer alvorligt, skaber vi rum for forandring.

En opfordring til handling

Cambodia har bevist, at forandring er mulig. Men kampen er ikke vundet endnu. Uligheder og stigma forhindrer alt for mange i at leve de liv, de drømmer om.

Det er tid til at skabe et samfund, hvor ingen skal skjule deres sygdom, hvor drømme ikke begrænses af frygt, og hvor alle – uanset status – har ret til håb og fremtid. ■

TRE STEMME TRE SKÆBNER

Deres historier er barske men også modige. De viser, hvordan stigma påvirker alt – fra arbejdsliv til kærlighed – men også, hvordan håb og styrke lever videre

TRYGHED & FÆLLESSKAB

- fundamentet for børns trivsel og udvikling

Af Marie Colding Ngounou,
projektansvarlig

Når de projektansvarlige i Verdens Børn besøger børnehjem og projekter rundt omkring i verden, har de mange vigtige fokuspunkter. Ét af disse er børnenes følelsesmæssige trivsel. Hvordan har børnene det? Hvordan er relationerne dem imellem – og mellem børn og voksne?

Tryghed skaber udvikling

Mange af børnene på vores projekter har oplevet fattigdom, tab og omsorgssvigt, og er derfor utrygge i mødet med nye mennesker og situationer. Et utrygt barn, bruger sin energi på at håndtere indre uro og usikkerhed – ikke på at lære nyt.

Derimod udvikler fysisk omsorg og nærvær en tryghed hos barnet, der giver de bedste forudsætninger for at lære og danne gode relationer. Fysisk omsorg, trøst, ros og delt glæde er ikke sekundære detaljer, men en integreret del af den følelsesmæssige støtte, som skaber et solidt fundament for trivsel.

Fællesskab styrker børns sociale og følelsesmæssige udvikling

Eksklusion og ensomhed kan have alvorlige konsekvenser. Social eksklusion og isolation aktiverer det samme alarmsystem i hjernen som fysisk fare. Derfor er det vigtigt at observere dynamikkerne blandt børnene: Står nogen udenfor? Er der tegn på mistro og usikkerhed i fællesskabet?

Omvendt er et inkluderende fællesskab afgørende for at børn udvikler sig positivt. Børn, der føler sig som en del af en gruppe, opbygger sociale færdigheder og oplever støtte og accept – noget der skaber både ro i nervesystemet og overskud til læring. Barnet tør tage chancer, være nysgerrigt og lære.

Den større, stærkere og klogere voksen

De voksne, der arbejder på børnehjemmene, er også de primære omsorgspersoner for børnene på hjemmet. Det betyder, at relationen til de voksne er central for børnenes følelsesmæssige udvikling.

Den voksne skal gå foran og vise vejen – børn lærer først gennem andres eksempel, og derefter ved selv at øve sig. Voksne, der kan rumme, regulere og anerkende barnets følelser og fremskridt, er en grundsten i barnets mulighed for udvikling.

Når børn og voksne deler smil, latter og varme, opstår der et miljø, hvor barnet tør være sig selv og har mod på at lære.

Fokus på trivsel ved projektbesøg

Når Verdens Børn besøger projekter, er disse forhold i centrum. Vi ser på, hvordan børnene har det i deres fællesskaber, hvordan de voksne møder børnene, og om der er tegn på tryghed, kontakt og følelsesmæssig støtte. Vi ved, at netop disse elementer er helt afgørende for, at børnene får mulighed for at hele, udvikle sig og tro på deres egen værdi.

Vi ved, at udvikling ikke kun sker gennem skolegang og undervisning – men i høj grad gennem gode trygge relationer. ■

Social eksklusion og isolation aktiverer det samme alarmsystem i hjernen som fysisk fare

Langsomt farvel til Lukovit og Dupnitsa

En del af børnene er aldersmæssigt vokset ud af vores program, andre er bortadopteret, eller er blevet placeret tæt på deres familier

*Af Flemming Bjørk Pedersen,
projektsansvarlig*

Det ældste af Verdens Børns projekter i Bulgarien ligger i Lukovit et par timers kørsel nord for hovedstaden. Samarbejdet startede i 1997 og drejede sig om hjælp til handicappede børn, som den gang havde meget vanskelige vilkår.

I de senere år er udviklingen i Bulgarien imidlertid gået mod, at flere forældre har kunnet beholde børnene hjemme, og hvis det ikke lod sig gøre, har myndighederne foretrukket at placere dem i nærheden af familien. Derfor er der i de senere år ikke kommet ret mange nye børn til Lukovit.

Denne udvikling - kombineret med bortadoption af nogle af de yngre børn - betyder, at Lukovit ikke længere er rammen om hverdagen for børn. Flere af dem, som Verdens Børn støtter, er tæt på at være 30 år.

Det er ikke alene aldersmæssigt, at Lukovit adskiller sig markant fra normen i Verdens Børn. Et andet særpræg er, at ingen af de unge mennesker længere er i et undervisningsforløb. Man kan sige, at børnene er "vokset ud af" vores program.

Bestyrelsen i Verdens Børn har af de nævnte grunde besluttet at afvikle samarbejdet med Lukovit i løbet af 2026 og 2027. Men vi når altså at fejre 30-års fødselsdag.

Tak for støtten

Det er meningen at afslutte de eksisterende fadderskaber den 31. december i år, men Lukovit kan i de følgende to år fortsat modtage støtte fra projektfaddere samt éngangsstøtte. I hvert af de to år vil sponsorernes bidrag blive suppleret af Verdens Børns egne midler, så projektet får halvdelen af den samlede støtte, de vil få i år.

Beslutningen vil berøre 11 unge mennesker. Projektet har forsikret, at de ikke mister deres plads på "børnehjemmet". De beholder også deres lille statslige pension. Beslutningen skulle derfor ikke få meget følelige konsekvenser for projektet, som er statsligt, og forhåbentlig kan der i løbet af de kommende 2 ½ år skaffes supplerende midler fra andre kanaler.

Projektet har sendt os et brev, hvor det "takker for støtten gennem alle disse år."

Også forandringer på Dupnitsa

Også i relation til Dupnitsa vil der ske forandringer i de kommende år. Af de unge mennesker i boligenheden for handicappede støttes fire personer, hvor de tre er 21 år, og den fjerde fylder 18 år til sommer. De har alle afsluttet 10. klasse og er ikke i et uddannelsesforløb. Af samme grunde som på Lukovit vil også støtten til disse høre op med udgangen af 2025.

I boligenhederne for børn/unge med psykosociale problemer er der fire, som afslutter skolegangen til sommer. Bestyrelsen håber, at fadderne bagefter vil rette blikket mod skolen i Mechka med de mange Roma-børn. (Se artikel side 5)

De øvrige fadderskaber til denne gruppe børn/unge ønskes opretholdt, i hvert fald til og med 2027, ligeså med hensyn til projektfadderskaber m.v. Om nødvendigt vil Verdens Børn af sin opsparing supplere støtten fra faddere og andre sponsorer, så projektet ligesom Lukovit i 2026 og 2027 vil få, hvad der svarer til halvdelen af støtten i 2025.

Vi håber, andre hjælpeorganisationer ser sig i stand til at øge deres bidrag. ■

Der var gang i boldspil og sjippetov hele dagen

Vi ses - om et år

Når far og mor arbejder i nabostaterne, er det sjældent børnene på V. Sithur ser deres forældre

Mohanraj og Girida, børnehjemmets ledere

Af Hanne Matthiesen og Per Lindrup, projektansvarlige

De fleste af børnene på V. Sithur har forældre, der tvunget af fattigdom må rejse til nabostaterne Kerala eller Mysore. Her er det lidt lettere at få arbejde og daglønnen er lidt højere end i Tamil Nadu, hvor V. Sithur ligger. En situation, der gælder for mange af provinsens daglejer-familier.

Resultatet er, at børn og forældre som regel kun ses en gang om året, hvilket er en svær situation for begge parter. Heldigvis er børnene i det daglige i gode hænder hos Girida og Mohanraj, der leder det lille børne-

hjem. De er ikke alene omsorgsfulde og kærlige mennesker, men begge er også læreruddannede, og kan derfor også hjælpe børnene med deres lektier.

En stor fordel for børnene, da undervisningen i landsbyens regeringsskole ikke er særlig god. Derfor er det vigtigt at bestå afgangsprøven efter 12. klasse, som giver adgang til en langt bedre undervisning i gymnasiet.

Godt regeringstiltag

Som noget nyt sender den indiske regering nu hvert år repræsentanter ud på børnehjemmene. De skal kontrollere, at forholdene på hjemmet

er i orden. Det gælder områder som hygiejne, brandforhold, bygninger, elektriske installationer med mere. Et godt tiltag, der sikrer, at forholdene er i orden, hvad vi ikke var i tvivl om under vores årlige besøg, hvor vi mødte glade, trygge og sunde børn.

Vi havde tilrettelagt rejsen, så vi kunne være der i en weekend. Det gav os mulighed for at mødes med de syv unge mennesker, som stadig har fadderskab, men ikke længere bor på børnehjemmet. De går alle syv nu i gymnasiet, og fadderpengene bliver efter aftale med deres faddere brugt til at betale skolepengene og deres ophold på kollegier, der ligger i tilknytning til gymnasierne. Det blev et dejligt gensyn med både gymnasieeleverne og de øvrige 35 børn, der har en fadder gennem Verdens Børn.

Også i år havde en fadder givet penge til indkøb af forskellige sportsting, noget børnene altid bliver meget glade for. Så det blev en fornøjelig søndag, hvor der blev spillet badminton, volleyball og cricket og hoppet i sjippetov hele dagen.

Vi sender mange hilsener fra børnene i V. Sithur. ■

Hele flokken i det nye tøj, der blev uddelt under besøget

Drengene fejer hver morgen hele området med riskoste, så der er rent og pænt

Pigerne har vaskedag

En særlig donation fra en fadder er blevet brugt til at indrette et lille bibliotek

STORE fremskridt på Kariyalur

Bygningerne er malet og fornyet, og aldrig har børnene været glattere

Af Hanne Matthiesen og
Per Lindrup, projektansvarlige

Det var en stor og dejlig oplevelse at besøge Kariyalur i Sydindien. Vi var og er dybt imponerede over de fremskridt, der er sket siden besøget for et år siden.

Det unge lederpar, Godwyn Prasanakumar og hans hustru Sheela, har fornyet stedet med deres energi og livsglæde og nye tiltag, og aldrig har børnene og de unge været mere frie og glade, end de er nu.

Sheela har oprettet en frivillig engelsklubb efter skoletid, hvor hun lærer børnene at tale engelsk, og det har givet godt udbytte. Vi oplevede denne gang, at børnene og de unge opsøgte os og gerne ville snakke med os på engelsk.

Eget bibliotek

En særlig donation fra en fadder er blevet brugt til at indrette et lille bibliotek og til indkøb af bøger, så nu har børnene adgang til lette bøger på både tamil og engelsk. I betragtning af, at de fleste af børnene kommer

fra hjem, hvor forældrene er analfabeter, er det en helt ny verden, der åbner sig for dem ved nu også at have adgang til andet end skolebøger.

Alle bygninger er blevet malet, og flere af bygningerne har fået nyt tag. Desuden har drengenes sovesale fået en hårdt tiltrængt renovering. Pengene til renoveringen er kommet fra den indbetalte projektstøtte.

Mange hilsner fra børn og unge på Kariyalur. ■

De gamle elever

- fra børnehjem til drømmejob

Af Jess Møller Hansen og
Merete Hansson, projektansvarlige

Da vi i februar besøgte Dip Children's Campus, stødte vi på en lille gruppe unge mænd, tidligere fadderbørn, der nu var blevet voksne. De så Dip Children's Campus som mere end et børnehjem – det var dét sted, de hørte til.

Alle havde de haft deres barndom på stedet og med hjælp fra campus, gennem fadderskaber og egne kræfter, havde de hver især fået en uddannelse og et liv på egne ben. En var blevet lærer, en anden værktøjsmager, der var en ingeniør, en frisør med egen salon – og så Debnath Sen, paramediciner med store drømme.

I gang som fysioterapeut

Vi fik os en længere snak med Debnath Sen, en mild, men målrettet 21-årig. Da han som 10-årig og forældreløs kom til børnehjemmet, havde han næppe forestillet sig, at han ti år senere ville være fast mand i en ambulance i Calcutta. Efter 12. klasse havde han kastet sig ud i en 4-årig paramedicineruddannelse – med stor succes. Men som han i ambulancen racede rundt i storbyen til forstuede ben og forvredne knæ, voksede en ny interesse frem hos ham: Fysioterapi. Med den tanke i hovedet søgte han ind på fysioterapeutuddannelsen – og blev optaget.

Nu jonglerer han mellem arbejde og studie, mens han bor i et lejet værelse nær hospitalet. Han indrømmer, at livet er lidt af en balanceøvelse mellem uniform og bøger,

men han er fuld af vilje og glæder sig til at blive færdig. Og når det hele strammer til, er der heldigvis små ferier på 'Dip Children's Campus – et sted, han kalder sit barndomshjem, og hvor venskaberne er som søskendeforhold.

De nu voksne
fadderbørn betragter
Dip Children's Campus
som deres barndoms-
hjem og vender tilbage
på besøg og ferie

Karate og Doktor i historie

En anden ung mand, vi mødte, var Debinath Hansda, 19 år og stadig fast beboer på campus. Han læser historie på college i Durgapur – en millionby i nærheden. Efter at have boet hos sin fattige storebror, kom han i 2015 som 9-årig til børnehjemmet. Her fik han en tryk opvækst og udviklede en passion for karate. Ikke bare på almindeligt motionsniveau. Nej, han har brunt bælte og har vundet 1. præmie i distriktet og 2. præmie nationalt i sin vægtklasse. Det er med andre ord ikke en, man skal lægge sig ud med – heller ikke i historiedebatter.

For på college har Debinath klaret sig så godt, at han er blevet indstillet til et statsligt scholarship til en kommende PhD på Calcutta University. Fra børnehjemsbarn til mulig doktor i historie, det er ikke bare imponerende, det er så rørende at opleve, hvad han har klaret med stålfast vilje, men også med støtte fra faddere gennem Verdens Børn.

Hvor opløftede at se, hvad vores unge mænd har opnået med hjælp, hjerte og vilje! ■

◀
De to børnehjem"søskende"
Karatemesteren Debinath Hansda (tv)
og paramedicineren Debnath Sen

Fadder på glædeligt besøg hos fadderbarn

Det blev meget konkret for Anne Fensløv Jensen hvor lidt, der skal til for at gavne et andet menneske

Af Trine Eshak Pedersen, projektassistent

Gennem de sidste tre år har Anne Fensløv Jensen haft et fadderbarn, Varunika, der bor og går i skole på National Council For The Deaf (NCD) i hovedstaden Colombo på Sri Lanka.

I februar skulle Varunika så besøges i forbindelse med Anne Fensløv Jensens egen ferie på øen.

Turen blev nøje planlagt, så der var mulighed for besøg på børnehjemmet. Planlægningen skete i samarbejde med Verdens Børns projektansvarlige, Charlotte Larsen.

Ved ankomsten til børnehjemmet stod skolens koordinator klar med et varm og venligt Velkommen. Hun var med under hele besøget, viste rundt, sørgede for møde med både børnene og rektoren.

– Det var dejligt at føle sig så velkommen og få et indblik i skolens og børnenes dagligdag, siger Anne Fensløv Jensen.

– Som gæst fra et andet land, vil man jo nødig vække opsigt. Derfor var det rigtig rart, at have set lidt af Sri Lanka og fået en vis indsigt i dets kultur, inden ankomsten til børnehjemmet. Og hvor var det dejligt at få talt med Varunika. Jeg er sikker på, hun har det bedre end mange andre børn. Det var rart at se.

Lyst til at støtte yderligere

Anne Fensløv Jensen havde medbragt små gaver til Varunika, blandt andet en LCD-tegnetablet, hvor man kan tegne på skærmen og slette det igen. Det var tydeligt, at Varunika ikke er vant til at pakke gaver ud, og hun virkede meget glad for det, hun fik.

– Det kan ikke undgås at vække eftertanke, at noget, der har kostet 40 kroner, kan vække så stor glæde, konkluderer Anne Fensløv Jensen.

– Det føles helt vildt, og giver kun lyst til at støtte yderligere, fordi det pludselig bliver meget konkret, hvad ens bidrag betyder. Hvor lidt der skal til for at skabe en stor forskel for et andet menneske.

– I den anden ende af de penge, jeg sender til et fjernt land, laver et barn en tegning til mig. Og pludselig kan jeg se hende sidde dér og have matematik. Så bliver det meget virkeligt, at pengene går til et andet menneske, siger hun.

Siden Anne Fensløv Jensen kom hjem, har hun arbejdet på at få sponsoreret flere LCD-tablets til de andre børn på hjemmet, et nyt hørehøreapparat til Varunika - og i det hele taget at støtte projektet mere bredt.

Organisation

BESTYRELSE

Formand

Merete Hansson
tlf. 23 37 05 62
mh@verdensboern.dk

Næstformand

Tue Bo Hansen
tlf. 31 67 80 90
tbh@verdensboern.dk

Kasserer

Nina Jæger
tlf. 20 87 68 96
nj@verdensboern.dk

Kommunikation og fundraising

Ane Line Christensen
tlf. 30 22 31 15
alc@verdensboern.dk

Uganda-gruppen

Marie Colding Ngounou
tlf. +46 76 24 08 936
mng@verdensboern.dk

Asien-gruppen

Charlotte Larsen
tlf. 53 35 00 23
chl@verdensboern.dk

Steffen Havelund
tlf. 20 48 40 96
shl@verdensboern.dk

Lene Jeppesen
tlf. 21 45 99 75
LJ@verdensboern.dk

Tilforordnet IT-administration

Erik Oxenbøll
erik@verdensboern.dk

Uddannelsesfonden

Flemming B. Pedersen
fp@verdensboern.dk

HVEM, HVAD, HVOR

Verdens Børn er en uafhængig og politisk neutral humanitær organisation stiftet i 1974.

Arbejdet er alene baseret på frivillig, ulønnet arbejdskraft. Verdens Børn yder hjælp til forældreløse og syge børn, samt børn af fattige forældre.

Hjælpen ydes uanset køn, nationalitet, religion og politisk anskuelse.

Hjælpearbejdet er koncentreret om udviklings- og skoleprojekter i Indien, Sri Lanka, Cambodia, Kenya, Uganda og Bulgarien.

Økonomi:

I 2024 udgjorde den samlede indtægt 6,5 mio. kr., hvoraf 0,9 mio. var arv. Regnskabet offentliggøres på Indsamlingsnævnets hjemmeside og www.verdensboern.dk

PROJEKTANSVARLIGE

Uganda

Kristina Andersen
tlf. 24 46 82 86
ka@verdensboern.dk
Mukono (1316, 1346, 1322)
Seeta (1351)

Regina Olsen
tlf. 31 41 98 36
ro@verdensboern.dk
Kakundi (1326)

Lene Jeppesen
tlf. 21 45 99 75
LJ@verdensboern.dk
Madera (1323)

Marie Colding Ngounou
tlf. +46 76 24 08 936
mng@verdensboern.dk
Entebbe (1325)

Bulgarien

Flemming Bjørk Pedersen
tlf. +46 15 21 08 19
fp@verdensboern.dk
Mechka (1302)
Dupnitsa (1303)
Lukovit (1307)

Indien

Nina Jæger
tlf. 20 87 68 96
nj@verdensboern.dk
Sct. Joseph
(1301, 1305, 1306)

Per Lindrup,
tlf. 22 79 03 08
phl@verdensboern.dk
Happy Home (1318)
Kariyalur (1331)
V. Sithur (1311)

Merete Hansson
tlf. 23 37 05 62
mh@verdensboern.dk
Santibari (1337)
Dip children's Campus
(1313, 1314)

Flemming Løfgren
Wakabayashi
tlf. 40 84 24 19
fl@verdensboern.dk
Khelaghar (1309, 1312)

Claus Konstantin Jensen
tlf. 29 21 93 16
cj@verdensboern.dk
Albella Boys Home
(1310, 1317)

Sri Lanka

Charlotte Larsen
tlf. 53 35 00 23
chl@verdensboern.dk
Senkadagala Deaf &
Blind School (1315)
National Council
for the Deaf (1328)

Cambodia

Camilla Toft Antoniussen
Tlf. 28 15 77 72
ctp@verdensboern.dk
Bright Hope Cambodia
(1350)

Kenya

Lars Blavnsfelt
kontakt@lipela.dk
Lipela

Fadderadministrationen telefon 70 26 01 06.

Læg venligst en besked, hvis der ikke svares,
eller skriv info@verdensboern.dk.

Vi bestræber os på at svare hurtigst muligt.

Indsamlinger

Frimærker:
Verdens Børn
Kaløvej 6, 8410 Rønde
tlf. 86 37 24 36
Maja Nissen
mn@verdensboern.dk

Foredrag om Verdens Børn

Merete Hansson
tlf. 23 37 05 62
eller 70 26 01 06
info@verdensboern.dk

Beløb til Verdens Børn

Betaling for fadderskab kan ske via PBS opkrævning, Nets opkrævning med girokort, via Verdens Børns hjemmeside, eller indbetaling til reg.nr. 4710 konto 3323196.

Årskontingent og gaver til et barn eller projekt eller donation til Verdens Børn kan ske via mobilepay 16006, Verdens Børns hjemmeside eller indbetaling til reg. nr. 4710 konto 6000037.

Testamentering

Kontakt venligst formanden Merete Hansson
tlf. 23 37 05 62 eller
mh@verdensboern.dk

Fradragsregler

Hele bidraget er fradragsberettiget, dog max 19.000 kr. Særlige regler hvis du binder dig for 10 år og for gavebreve,

**Husk adresseændring sendes til
fadderskab@verdensboern.dk**